

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 3T/101/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916010412
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kurečko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2017:7916010412.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kurečka a prísediacich MVDr. Jána Stahorského a Vladimíra Ferika na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.6.2017 v Trebišove taktó

rozhodol:

Obžalovaný

D. G. , nar. XX.X.XXXX v Kráľovskom Chlmci, trvale bytom F. M., L.
F. XXX/XX,

je vinný, že

1/ v presne nezistenom čase od 20.00 hod. dňa 25.5.2016 do 06.00 hod. dňa 26.5.2016 v byte č. XX obytného bloku na ul. L.. F. XXX/XX Y. F. M., v podnapitom stave, po predchádzajúcom spoločnom požívaní alkoholických nápojov a následnom nedorozumení fyzicky napadol svoju družku U. P. tak, že ju udrel viackrát rukami do tváre, v dôsledku čoho poškodená U. P. spadla na podlahu a udrela si hlavu o podlahu alebo o skriňu, čím jej taktó spôsobil zranenia, a to zlomeninu lebky v temenno-záhlavovej oblasti, nakrvácanie pod tvrdú mozgovú blanu v čelovo-temenno-spánkovo-záhlavnej oblasti vľavo a pomliaždenie mozgu v čelovo-temennej a temenno-záhlavovej oblasti vľavo s ľavostrannou chabou obrnou končatín a pomliaždenie mozočka v jeho pravej pologuli, ktoré poranenia by si vyžiadali nevyhnutnú dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej do 10.11.2016,

2/ dňa 1.7.2016 v čase okolo 18.45 hod. v F. M. na ul. P. pred cukrárňou O. sa donaha obnažil a taktó obnažený po dobu asi 30 minút stál v strede ulice a gestikuloval rukami smerom k okoloidúcim občanom,

t e d a

v bode 1/ rozsudku:

inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe (§ 139 písm. c/ Tr. zákona) a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví (§ 123 ods. 3 Tr. zákona)

v bode 2 rozsudku:

dopustil sa verejne a na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že vyvolal verejné pohoršenie vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu,

č í m s p á c h a l

v bode 1/ rozsudku:

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zákona,

v bode 2 rozsudku:

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e) Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, §156 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona (§ 37 písm. m, h/ Tr. zákona) na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej U. P. S. K. Ň. Á. F. S. Y. U. E. , nar. XX.X.XXXX v Kráľovskom Chlmcí, trvale bytom L., R. XXX/XX, spôsobenú škodu vo výške 13.334,- € /trinásťtisictristotridsaťštyri Eur/.

o d ô v o d n e n i e :

Na obvineného D. G. boli okresnou prokuratúrou Trebišov podané dve samostatné obžaloby pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e) Tr. zákona. Súd uvedené trestné veci prejednal v spoločnom konaní a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie (ku skutku v bode 1/ výrokovej časti rozsudku) výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodenej a svedkov, čítaním zápisníc o výpovediach poškodenej a svedkov z prípravného konania, znaleckým posudkom a listinnými dôkazmi, na základe čoho zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný D. G. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ výroku rozsudku, ktorý bol v obžalobe právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona je nevinný, a že vo vzťahu ku skutku v bode 2/ výroku rozsudku, právne kvalifikovanom v obžalobe ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, je vinný. Súd prijal jeho vyhlásenie, ktoré bolo dostatočne podporené dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní ako aj kladnými odpoveďami na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku, vrátane súhlasného stanoviska prokurátora, a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste a výrokom o náhrade škody.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v predmetný večer si pamätá len na to, že poškodenú U. P.Ú., s ktorou predtým spoločne popíjali a ktorá bola veľmi opitá, dali na posteľ s E. P., a to tak, že jeden z nich jej držal ruky a druhý jej držal nohy. Na posteľ ju preniesli z kresla, ktoré sa nachádzalo vedľa postele, pričom poškodená na tom kresle predtým sedela a popíjala a následne na ňom zaspala. On si potom ľahol k nej. Keď sa ju ráno snažil zobudiť, tak sa poškodená zobudiť nevedela, preto ju potom stiahol na zem a nalial na ňu vodu, ale ona sa aj napriek tomu neprebrala. Dal jej preto jednu facku a následne aj druhú facku, ale keďže sa ani po týchto fackách neprebrala, tak zavola sanitku. Následne ju zdravotníci naložili do sanitky a odviezli do nemocnice.

Obžalovaný ďalej uviedol, že poškodenú v ten večer nijakým spôsobom nenapadol a nijako ju ani neudrel, iba ráno jej dal spomenuté dve facky, aby sa prebrala. Myslí si, že k jej zraneniu mohlo dôjsť takým spôsobom, že mohla spadnúť a udrieť sa, nakoľko v ten večer mala veľmi veľa vypité. On sám však nevidel, že by niekde spadla a udrela si hlavu a domnieva sa, že pokiaľ poškodená spadla, tak k jej pádu došlo ešte predtým, ako ju dali na posteľ. Kvôli celej tejto záležitosti plakal a je mu to celé strašne ľúto, pretože mal poškodenú rád a má ju stále rád.

Z výpovede poškodenej U. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že si pamätá iba to, že keď ležala na zemi, tak obžalovaný na ňu dal dvere zo skrine a po týchto dverách potom skákal, pričom ona ležala pod nimi.

V prípravnom konaní poškodená vypovedala, že na nič, čo sa stalo v predmetný večer, si nepamätá.

Svedok D. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v predmetný večer šiel na návštevu k svojmu kamarátovi J. V., a že zobral so sebou aj dve fľaše vodky. V tom čase bol u J. V. aj obžalovaný G. a jeho vtedajšia družka U. P., ktorí u J. V. bývali v podnájme, pričom všetci už boli opití, pretože pili celý deň. Syn J. V., D. V., spal v druhej izbe. U J. V. sa zdržal asi do 22.00 hod.. Všetci spoločne tam pili

jeho vodku. Počas toho, ako bol s uvedenými osobami v byte, neregistroval žiaden konflikt ani žiaden fyzický útok a nevidel ani žiadne facky, ktoré by mal dať obžalovaný poškodenej, avšak v minulosti bol svedkom toho, ako obžalovaný dal poškodenej nejaké facky, a to z dôvodu, že poškodená strašne veľa pila a pila často, každý deň.

Z výpovede svedka J. V. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že v predmetný večer do jeho bytu, v ktorom vtedy býval so svojím synom D. V., obžalovaným a jeho vtedajšou družkou U. P., prišiel D. H., ktorý priniesol dve fľaše ruskej vodky. H. pil spolu s obžalovaným a poškodenou túto vodku a on pil ovocné víno. Počas popíjania sa obžalovaný občas hádal s poškodenou, aby toľko nepila. Okolo 22.30 hod. zaspal a zobudil sa okolo 03.00 hod., pretože potreboval ísť na záchod. Vtedy si všimol, že poškodená leží na zemi vedľa postele, pod hlavou mala položený vankúš. Keďže ju nevedel prekročiť, nakoľko má problémy s chôdzou, tak zakričal na obžalovaného, ktorý dovtedy spal. Obžalovaný sa na to zobudil a spolu s E. P., ktorý tiež dovtedy spal a tiež sa zobudil, preniesol obžalovaný poškodenú zo zeme na posteľ. Okrem toho si všimol aj to, že dvere na skrini, umiestnenej v ich izbe, nie sú na skrini, ale sú opreté o vedľajšie dvere. Všetci traja potom ostali hore až do rána a popíjali víno, ktoré ešte zostalo z večera. Okolo 06.00 hod. potom zavolať na svojho syna D. V., aby vstal do školy, pričom si všimol, že poškodenej nejakú trasie rukou. Obžalovanému preto povedal, aby zavolať sanitku. Všetci si pritom mysleli, že poškodená je iba opitá, pretože v ten večer veľa pila.

Ďalej dodal, že predtým, než okolo 22.30 hod. zaspal, registroval, že poškodená vtedy ležala schúlená na posteli, bola veľmi opitá, avšak nič podozrivé si na nej nevšimol. Aj on sám bol vtedy veľmi opitý, ale pamätá sa ešte na to, že okolo 22.00 hod., keď ešte poškodená komunikovala a popíjala alkohol, sa jej triasla ľavá ruka. Na posteľ si poškodená ľahla sama, čo videl na vlastné oči. Čo sa však dialo následne do 03.00 hod., uviesť nevie, pretože vtedy spal.

Svedok E. P. sa na hlavnom pojednávaní k tomu, čo sa udialo medzi obžalovaným a poškodenou, vyjadriť nevedel, nakoľko síce v predmetnom byte býva, ale býva v inej izbe. V ten večer poškodenú vôbec nevidel, pretože prišiel domov neskoro v noci vo veľmi opitom stave, hneď si ľahol do postele a zaspal. Pamätá si len toľko, že počas noci na neho J. V. kričal, aby mu pomohol vyložiť poškodenú na posteľ. Vtedy sa zobudil a vošiel do miestnosti, v ktorej ostatní popíjali. Opýtal sa V., na čo ho volal a ten mu na to povedal, že má pomôcť uložiť poškodenú na posteľ, pretože V. to nevedel urobiť, nakoľko nevie dobre chodiť. Poškodenú pomohol vyložiť na posteľ a potom si išiel znovu ľahnúť. V predmetný večer nevidel žiadne fyzické útoky zo strany obžalovaného voči poškodenej ani žiadne facky.

Svedok maloletý D. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že k tomu, čo sa stalo v noci z 25.5.2016 na 26.5.2016 v byte jeho otca, nevie povedať nič, pretože vtedy spal, a preto nič nevidel.

Oproti tomu menovaný v prípravnom konaní uvádzal, že v predmetný večer jeho otec J. V. spolu s obžalovaným a poškodenou spoločne pili pálenku, a preto šiel spať do vedľajšej izby. Zobudil sa okolo 04.00 hod. na veľký hluk a keď sa pozrel do vedľajšej izby, videl, ako obžalovaný fackoval poškodenú a potom ju udrel rukou do hlavy tak, že sa zatackala a spadla na zem, hlavou smerom ku skrini. Obžalovaný potom kopol do skrine, z ktorej sa odlomili dvierka a tie spadli na ležiacu poškodenú, pričom obžalovaný potom po týchto dvierkach, pod ktorými ležala poškodená, dupal. Následne prišiel E. P., ktorý z poškodenej zobral tieto dvierka, poškodenú uložil na posteľ a odišiel preč.

K rozporom vo svojich výpovediach maloletý svedok uviedol, že na polícii vypovedal inak ako na hlavnom pojednávaní z dôvodu, že sa bál policajta, ktorý bol prítomný pri výsluchu, a preto si veci, ktoré vypovedal, vymyslel. Prečo sa policajta bál, vysvetliť nevedel.

Z výpovede svedka kpt. Z. O., príslušníka Policajného zboru SR, súd zistil, že maloletý svedok D. V. bol v predmetnej trestnej veci vypočutý z dôvodu, že už v rámci ohliadky miesta činu uviedol rovnaké skutočnosti, ako následne pri svojom výsluchu dňa 3.6.2016. Pri výsluchu bola vtedy prítomná aj zástupkyňa riaditeľa školy, pričom maloletý svedok vypovedal úplne spontánne a detailne opísal skutočnosti, ktoré sa mali odohrať. Maloletý svedok nemal žiaden dôvod sa ho báť, nakoľko spolu prišli do kontaktu dovtedy iba dvakrát a tam boli vždy prítomné aj iné osoby, a to buď jeho kolegovia alebo zástupkyňa riaditeľa školy.

Podobne aj svedok mjr. Ing. V. H., príslušník Policajného zboru SR, na hlavnom pojednávaní uviedol, že výsluch maloletého svedka D. V. dňa 12.9.2016 bol realizovaný na Základnej škole s vyučovacím jazykom maďarským v F. M. za prítomnosti riaditeľa školy. Maloletý bol požiadaný, aby sa vyjadril k okolnostiam, ktoré sa mali odohrať v predmetný večer a následne sám spontánne vypovedal. V podstate jedine tento svedok uviedol relevantné skutočnosti, nakoľko iní vypočutí svedkovia si buď nič nepamätali alebo nič nevideli. V predmetnej veci vypočúval tohto maloletého svedka celkovo dvakrát (pred vznesením obvinenia aj po vznesení obvinenia), pričom tento svedok vypovedal vždy spontánne a pri oboch výsluchoch uviedol v podstate rovnaké skutočnosti. Svedok nemal určite žiaden dôvod sa báť jeho kolegu kpt. O., ktorý bol prítomný pri jednom z výsluchov, avšak trocha sa bál obžalovaného, a to z dôvodu, že s ním a so svojím otcom vtedy bývali v spoločnej domácnosti. V tejto súvislosti sa maloletý aj po skončení prvého výsluchu dňa 3.6.2016 pýtal, že či o tom, čo vypovedal na polícii, sa dozvie obžalovaný, pretože sa bojí, že by mohol od neho dostať bitku. Pri druhom výsluchu sa maloletý svedok už nebál, mohlo to byť aj z toho dôvodu, že obžalovaný s nimi už v tom čase nebýval.

Z prečítanej výpovede svedkyne PaeDr. K. D. z prípravného konania vyplynulo, že ako zástupkyňa na Základnej škole s vyučovacím jazykom maďarským v F. M. bola dňa 3.6.2016 prítomná pri výsluchu ich žiaka D. V., ktorý vypovedal sám, nikto na neho nevyvíjal žiaden nátlak a neboli mu dávané žiadne sugestívne ani kapciózne otázky.

Aj z prečítanej výpovede svedka O. R. z prípravného konania vyplýva, že ako riaditeľ Základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským v F. M. bol dňa 12.9.2016 prítomný pri výsluchu ich žiaka D. V., ktorému policajt vysvetlil, že nemá klamať, a že má vypovedať len to, čo sám videl a nie to, čo od niekoho počul. D. V. počas výsluchu rozprával sám, nikto ho k výpovedi nenútil a neboli mu dávané žiadne kapciózne a sugestívne otázky.

Zo znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgia vyplýva rozsah zranení, ktoré v predmetný večer utrpela poškodená U. P., ako aj pravdepodobný mechanizmus ich vzniku. Podľa názoru znalca môžu zistené poranenia vzniknúť kopnutím do hlavy, údermi päšťou, ale i pri náraze hlavou na tvrdý predmet, napríklad zem, schody, skriňu a podobne. Všetky znalcom zistené poranenia mohli vzniknúť jedným pôsobením násillia na ľavú stranu hlavy, ale mohli vzniknúť i viacerými pôsobeniami sily na hlavu. Takýto komplex poranení však podľa znalca nevzniká iba úderom dlaňou a taktiež je menej pravdepodobné, že zranenia poškodenej vznikli iba spontánnym pádom. Tieto zranenia nemohli byť spôsobené ani dupaním po dvierkach, ktoré ležali na poškodenej, pretože sila by sa v takomto prípade pravdepodobne rozkladala na väčšiu plochu jej tela. Celý komplex poranení v oblasti lebky a mozgu vznikol podľa znalca veľmi pravdepodobne pôsobením tupého násillia na ľavú stranu hlavy a lebky.

Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva jednoznačný záver, že zranenia poškodenej boli čerstvé a najpravdepodobnejšie vznikli dňa 26.5.2016 v skorých ranných hodinách. Ako najpravdepodobnejší spôsob vzniku zistených poranení poškodenej znalec pomerne jednoznačne označil ten, ktorý vo svojej výpovedi popísal maloletý svedok D.Ö. V., ktorému nasvedčuje aj medicínska analýza vzniku týchto poranení, teda že poranenia poškodenej boli spôsobené pri jej napadnutí (napríklad po sotení, po údere do tváre alebo hlavy) a jej následným pádom a nárazom ľavou stranou hlavy na zem, prípadne na nejaký iný tvrdý predmet (napríklad skriňa a podobne).

Zistený skutkový stav je objektivizovaný aj zápisnicou o ohliadke miesta činu so súvisiacou fotodokumentáciou, ako aj lekáorskými správami a záznamom polície.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd spoľahlivo a bez pochybností za preukázané, že aj skutok pod bodom 1/ výroku rozsudku, ktorý bol predmetom dokazovania, sa stal, a že ho spáchal obžalovaný D. G., ktorý bol usvedčený predovšetkým výpoveďou maloletého svedka D. V. z prípravného konania, ako aj závermi znaleckého posudku. Zmenenú výpoveď tohto svedka na hlavnom pojednávaní považoval súd za účelovú a neverohodnú, pričom pri hodnotení vykonaných dôkazov vychádzal z jeho pôvodnej výpovede v prípravnom konaní, kde menovaný popísal priebeh skutku tak, ako to zodpovedá výrokovej časti tohto rozsudku (skutku pod bodom 1/). Do jeho výpovede z prípravného konania zapadajú aj zistenia znalca, z ktorých vyplýva, že zranenia poškodenej boli najpravdepodobnejšie spôsobené pri jej napadnutí a jej následnom páde a náraze ľavou stranou hlavy na zem, prípadne na nejaký iný tvrdý predmet.

Na rozdiel od podanej obžaloby súd konanie obžalovaného (popísané v bode 1/ výroku rozsudku) kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zákona, ktorého sa obžalovaný dopustil tým, že svojej vtedajšej družke U. P. (blízkej osobe, ktorú je potrebné v zmysle § 139 písm. c/ Tr. zákona považovať za chránenú osobu) v úmysle ublížiť jej na zdraví, spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenej ujmu na zdraví je zrejmý z jeho konania, pričom subjektívna stránka trestného činu je tu daná nepriamym úmyslom podľa § 15 písm. b) Tr. zákona (obžalovaný musel byť uzrozumený s tým, že poškodenej môže spôsobiť ujmu na zdraví). Zavinením, minimálne vo forme nedbanlivosti, je nepochybne pokryté aj spôsobenie ťažšieho následku, v danom prípade ťažkej ujmy na zdraví poškodenej. Vykonaným dokazovaním však podľa názoru súdu nebol preukázaný úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenej ťažkú ujmu na zdraví, čomu zodpovedala kvalifikácia jeho konania v podanej obžalobe podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Konanie konkretizované v bode 2/ výroku rozsudku súd kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, ktorého pojmové znaky z hľadiska objektívnej stránky obžalovaný naplnil tým, že na verejne prístupnom mieste sa dopustil hrubej neslušnosti vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu, čím vyvolal aj verejné pohoršenie prizierajúcich sa ľudí. Subjektívna stránka trestného činu je tu daná priamym úmyslom podľa § 15 písm. a) Tr. zákona.

Svojím konaním obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane ľudského zdravia (skutok v bode 1/ výroku rozsudku), ako aj na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúci verejný pokoj a poriadok (skutok v bode 2/ výroku rozsudku).

Obžalovaný je nemajetný a bez pracovného pomeru, z miesta bydliska je hodnotený negatívne. Doposiaľ bol trikrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.12.2014 sp.zn. 3T/150/2014 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky, ktorá uplynie 30.12.2017. U dvoch jeho predchádzajúcich odsúdení z rokov 2007 a 2008 už nastala fikcia neodsúdenia. Z registra priestupkov obžalovaného zároveň vyplýva, že v rokoch 2012-2016 sa dopustil celkovo 14-tich priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu alebo verejnému poriadku.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere ukladaného trestu prihliadal súd najmä na spôsob spáchania trestných činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. U obžalovaného súd zistil dve príťažujúce okolnosti, a to spáchanie viacerých (t.j. dvoch a viac) trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona) a skutočnosť, že obžalovaný bol už pred spáchaním trestných činov odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona). Poľahčujúce okolnosti zistené neboli.

Na základe uvedeného, ako aj pri zohľadnení skutočnosti, že obžalovaný sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienčného odsúdenia, dospel súd k záveru, že pre splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona bude u obžalovaného primerané a postačujúce uloženie trestu odňatia slobody v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby. Obžalovanému bol trest ukladaný ako trest úhrnný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť (za dva prečiny) podľa zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na prísnejší z nich, a to v trestnej sadzbe 3 až 5 rokov (po zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby prísnejšieho prečinu podľa 38 ods. 4 Tr. zákona z dôvodu prevažujúcich príťažujúcich okolností).

Nakoľko obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho súd pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložený trest podľa názoru súdu zodpovedá požiadavkám individuálnej aj generálnej prevencie a mal by dostatočne zabezpečiť nepáchanie obdobnej trestnej činnosti obžalovaným v budúcnosti.

Poškodenej U. P. súd zároveň priznal nárok na náhradu škody, ktorý bol v trestnom konaní riadne a včas uplatnený, a zodpovedá bodovému ohodnoteniu jej zranení v zmysle znaleckého posudku.

inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe (§ 139 písm. c/ Tr. zákona) a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví (§ 123 ods. 3 Tr. zákona)

dopustil sa verejne a na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že vyvolal verejné pohoršenie vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Trebišov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.